

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

21 februarie 2022

Colegiul Penal lărgit în componența:
președinte
judecători

mun. Chișinău

DIACONU Iurie
CATAN Liliana
GUZUN Ion
PLĂMĂDEALĂ Ghenadie
CRAIU Nicolae

a judecat, fără participarea părților, recursul ordinar declarat, împotriva deciziei Colegiului Penal al Curții de Apel Chișinău din 21 iunie 2021, de către avocatul Crivenco Roman în comun cu inculpatul

BARALIUC Oleg XXXXX, născut la XXXXX,
originar din XXXXX și domiciliat în XXXXX.

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 20.01.2016 – 28.02.2018;

Instanța de apel: 18.04.2018 – 21.02.2019 și 07.08.2020 – 21.06.2021;

Instanța de recurs: 03.06.2019 – 14.05.2020 și 06.10.2021 – 21.02.2022.

Asupra recursul ordinar declarat, Colegiul Penal lărgit

c o n s t a t ă :

1. Prin sentința Judecătorei Chișinău, sediul Centru, din 28 februarie 2018, Baraliuc Oleg a fost recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 332 alin. (1) Cod penal și încetat procesul penal în legătură cu intervenirea termenului de prescripție pentru tragerea la răspundere penală.

Baraliuc Oleg a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 191 alin. (5) Cod penal la închisoare pe un termen de 8 (opt) ani, în penitenciar de tip închis.

S-a dispus încasarea din contul lui Baraliuc Oleg în beneficiul ÎS „Moldova-Concert” prejudiciul material în material în sumă de 348341 (trei sute patruzeci și opt mii trei sute patruzeci și unu) lei 26 bani.

2. Pentru a se pronunța, prima instanță a constatat că Baraliuc Oleg, în perioada de timp cuprinsă între 28 iulie 2007 – 05 noiembrie 2009, deținând potrivit ordinului nr. 187 din 28 iunie 2007, funcția de director general al ÎS „Agenția de Impresariat”, fiind persoană publică, căreia în cadrul întreprinderii i s-au acordat anumite drepturi și obligații în vederea exercitării funcțiilor administrative de dispoziție și organizatorico-economice, urmărind scopul însușirii bunurilor altei persoane prin delapidarea averii străine încredințate în administrare, acționând cu intenție directă, din motiv de cupiditate a ridicat din casa întreprinderii în gestiune, conform dispozițiilor plată de casă, mijloace bănești în numerar, însă contrar prevederilor pct. 10 din Hotărârea Guvernului Republicii Moldova privind aprobarea Normelor pentru efectuarea operațiunilor de casă în economia națională a Republicii Moldova nr. 764 din 25.11.1992, nu a prezentat în contabilitate dări de seamă cu

anexarea actelor justificative privind utilizarea sumei de 348341,26 lei, pe care a însușit-o în scopuri personale.

Aceste acțiuni ale lui Baraliuc Oleg au fost încadrate, de către prima instanță, în baza art. 191 alin. (5) Cod penal – *delapidarea averii străine, adică însușirea ilegală a bunurilor altei persoane, încredințate în administrarea vinovatului, săvârșite în proporții deosebit de mari.*

Tot Baraliuc Oleg, deținând funcția de director general al ÎS „Agenția de Impresariat”, sub pretextul desfășurării concertului consacrat Zilei Poliției Naționale din decembrie 2008 și onorarea Artistului Poporului din Federația Rusă – Alexandr Malinin, urmărind scopul justificării mijloacelor bănești însușite din contabilitatea întreprinderii, a falsificat dispoziția de plată fără număr din 22 aprilie 2009 asupra căreia a aplicat codul fiscal, denumirea ÎS „Agenția de Impresariat” și ștampila întreprinderii, prin includerea unor date eronate, precum că, prin intermediul acesteia a fost achitată suma de 340000 lei lui Gunico Andrei pentru concertul vizat, fapte care nu corespund adevărului.

Aceste acțiuni ale lui Baraliuc Oleg au fost încadrate, de către prima instanță, în baza art. 332 alin. (1) Cod penal – *înscrierea de către o persoană publică, în documentele oficiale a unor date vădit false, acțiuni săvârșite din interes material.*

3. Împotriva sentinței au declarat apel comun avocatul Crivenco Roman și inculpatul Baraliuc Oleg, solicitând admiterea acestuia, casarea sentinței și pronunțarea unei noi hotărâri prin care Baraliuc Oleg să fie achitat pe ambele capete de învinuire aduse, pe motiv că nu s-a constatat existența faptei infracțiunii.

În argumentarea apelului, apelanții au invocat că sentința este nemotivată, dosarele penale în privința lui Baraliuc Oleg au fost pornite pe motivul necesității destituirii din funcție a acestuia ca urmare a schimbării exponenților partidelor politice aflate la guvernare, inclusiv la conducerea Ministerului Culturii de pe atunci, iar lipsa motivării echivalează cu încălcarea art. 6 CoEDO respectiv garantarea pentru părți a dreptului la un proces echitabil, echivalând cu nerezolvarea fondului cauzei.

S-a invocat că, organul de urmărire penală și instanța de judecată, la adoptarea soluției au încălcat principiul *non bis in idem* prevăzut de art. 22 alin. (1) Cod de procedură penală.

În acest context, apelanții a menționat că în ambele dosare inculpatul este învinuit de delapidarea averii străine în proporții deosebit de mari. Mai mult, la baza deficitului financiar al agenției atât în primul dosar, cât și în prezenta cauză, argumentul de bază îl constituie lipsa sumei de 348341,26 lei, pe care Baraliuc Oleg a primit-o de la ÎS „Agenția de Impresariat” și nu a întors-o înapoi, sau nu a prezentat acte justificative a utilizării banilor și prin urmare, s-a conchis că aceștia au fost însușiți de către el. Această sumă reiese din actele de revizie economică-financiară totale din 29.12.2009 și respectiv din 21.04.2010 efectuate la ÎS „Agenția de Impresariat”. Concluzia ar fi că singurul deficit financiar sau suma totală pe care Baraliuc Oleg ar fi delapidat-o este de 348341,26 lei. Bazându-se pe lipsa acestei sume de bani acuzarea înaintea învinuirii după cum urmează: în primul dosar penal pe faptul delapidării sumei de 135635 lei, în prezenta cauză penală pe faptul delapidării sumei de 348341,26 lei.

Astfel, Baraliuc Oleg este urmărit și judecat pentru delapidarea în total a sumei de 483976,26 lei (135635 lei în baza primului dosar și 348341,26 lei în prezenta cauză).

Actele reviziei economico-financiară din 29.12.2019 și din 21.04.2010, efectuate la ÎS „Agenția de Impresariat”, pe care se bazează acuzarea, stabilesc neconfirmarea documentară a sumei de 348341,26 lei (a se vedea și ordonanțele de pornire a dosarelor penale).

Apelanții au precizat că, deși în prima cauză într-un final instanța a stabilit că la dosar nu există un act de revizie economico-financiară efectuate la agenție, totuși pe un asemenea act s-a bazat acuzarea în ordonanțele de pornire a urmării penale unde se face trimitere exact la suma indicată în act, dar și în susținerile sale în fața primei instanțe, în cererile ulterioare de apel și recurs unde expres se face trimitere la actul reviziei economico-financiare totale din 21.04.2010. Astfel, în prezenta cauză penala se invocă, de către cauzare, că suma totală pe care Baraliuc Oleg a delapidat-o este de 348341,26 lei, însă pe primul dosar penal inculpatul a fost judecat tot pentru delapidare în aceeași perioadă și pentru care în final a fost achitat. Învinuirea la faza inițială pe acest dosar urma a fi redusă la suma totală de 212706 lei (348342 lei – 135635 lei) și în rezultat fapta urma a fi recalificată cel puțin în baza art. 191 alin. (4) Cod penal (deși la fel ar fi fost ilegal în contextul în care la data săvârșirii pretinsei infracțiuni alin. (4) și (5) al art. 191 Cod penal nici nu existau circumstanțe ce vor fi analizate mai jos), iar în contextul declarațiilor martorilor Marina Pavlov și Alexei Curchi, Baraliuc Oleg urma a fi scos imediat de sub urmărire penală.

De asemenea, s-a invocat valoarea probantă a actelor de revizie economico-financiară totale din 29.12.2009 și respectiv din 21.04.2010, efectuate la ÎS „Agenția de Impresariat” și lipsa unei expertize contabile efectuate pe caz. Pentru a demonstra că Baraliuc Oleg a însușit careva sume date în administrarea sa, acuzarea s-a bazat în mod exclusiv pe actele reviziei economico-financiare totale efectuate la ÎS „Agenția de Impresariat” din 29.12.2009 și din 21.04.2010 pentru perioada 2007-2009. Aceste, acte de revizie nu pot constitui probe veridice întru confirmarea învinuirii aduse de către partea acuzării, cu atât mult că, după cum a declarat în instanța de judecată Vasile Ciochină că la baza calculului sumei date în gestiunea lui Baraliuc Oleg și întru care nu au fost prezentate acte justificative ce țin de destinația banilor nu s-a luat în considerare dispoziția de plată, prin care s-a infirmat achitarea pentru serviciile prestate de Alexandr Malinin cu ocazia Concertului dedicat „Zilei Poliției”, deși conform Contractului nr.111, ÎS „Agenția de Impresariat” și-a asumat obligația de a achita serviciile prestate de acesta. Potrivit declarațiilor martorilor oculari Curchi Alexei și Pavlov Marina, Baraliuc Oleg a achitat cel puțin suma de 15 000 Euro pentru serviciile prestate de Malinin și restituirea datoriilor Agenției – circumstanțe/fapte care nu s-au luat în calcul în cadrul efectuării reviziei, deși acestea în realitate au avut loc.

Mai mult, prin decizia din 20 iunie 2017, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție în cauza penala de învinuire a lui Baraliuc Oleg în baza art. 191 alin. (5) Cod penal prin care a fost menținută sentința de achitare (pct. 7) a constatat că *„în perioada 01.10.2007-01.11.2009 de pe contul ÎS „Agenția de Impresariat” au fost ridicate mijloace bănești de mai multe ori, de către Saturovici Victoria – de 16 ori diferite sume, de Tacu Ghenadie – de 18 ori diferite sume, de Baraliuc Oleg – de 3 ori și de Buga Dragoș – o dată, iar partea acuzării nu a demonstrat că anume banii ridicați de Baraliuc Oleg nu au ajuns în casa întreprinderii, și invers nu au demonstrat că bani ridicați de Saturovici Victoria, Tacu Ghenadie și Buga Dragoș au fost introduși în casa întreprinderii. În această cauză penală nu a fost efectuată nici o*

expertiză contabilă care ar demonstra existența unui deficit al agenției, care ar fi acesta, de către cine a fost cauzat circumstanțele date au importanță și în această cauză deoarece este vorba de aceeași perioadă în care se afirmă că Baraliuc Oleg a delapidat averea agenției”.

Similar și pe această cauză penală, nu a fost dispusă o expertiză contabilă care ar dovedi faptul de delapidare, subiectul și suma delapidată. Procurorul care a instrumentat prezenta cauză penală a dat indicații organului de urmărire penală de a dispune efectuarea unei expertize economico-financiare în comisie a activității ÎS „Agenția de Impresariat” și a pune în sarcina CNEJ, efectuarea expertizei menționate (f.d. 82, vol. VI). Deși acuzarea conștientiza necesitatea efectuării unei asemenea expertize, totuși din motive necunoscute, această expertiză nu a fost efectuată.

La fel apelanții au invocat că, organul de urmărire penală și instanța la adoptarea soluției în cauză au făcut o calificare greșită a pretinselor acțiuni ilegale ale lui Baraliuc Oleg. În acest sens, apelanții au menționat că urmărirea penală pe acest dosar a fost pornită la data de 01.03.2010 (f.d. 1, vol. I) când deja art. 191 Cod penal avea și alin. (4) și (5), totuși în actele de învinuire este vizată activitatea lui Baraliuc Oleg pentru perioada anului 2007-2009 (până la intrarea în vigoare a modificărilor art. 191 Cod penal) adică atunci când art. 191 Cod penal, avea doar trei alineate și astfel ținând cont de prevederile art. 8 Cod penal, recalificarea urma a fi făcută prin prisma normelor în vigoare la data săvârșirii pretinsei acțiuni ilegale, adică conform art. 191 alin. (2) Cod penal.

Totodată, apelanții au invocat că instanța nu a dat apreciere probelor care dovedesc nevinovăția lui Baraliuc Oleg, or, din probele administrate, inclusiv de către partea acuzării, reiese faptul că nu există în general faptul infracțiunii, motiv din care Baraliuc Oleg urmează a fi achitat. Acțiunile lui Baraliuc Oleg au fost dovedite prin declarațiile martorilor acuzării, prin care acesta a efectuat achitări din numele agenției, care nu au fost luate în considerare de acuzare și pentru care de asemenea nu au fost perfectate la momentul săvârșirii acestor acțiuni careva acte doveditoare, dar săvârșirea cărora nu poate fi pusă la îndoială. La baza acestui dosar sunt puse actele de reviziei economico-financiară totale din 29.12.2009 și respectiv din 21.04.2010, efectuate la ÎS „Agenția de Impresariat” care în lipsa unei expertize contabile efectuate pe caz, nu au o valoare probantă echidistantă, deplină și veridică.

4. Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 21.02.2019 a fost admis apelul, casată, inclusiv din alte motive, sentința și pronunțată o nouă hotărâre potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care Baraliuc Oleg a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute la art. 196 alin. (4) Cod penal, cu liberarea de pedeapsă pe motivul expirării termenului de prescripție.

Au fost menținute celelalte dispoziții ale sentinței.

4.1. În motivarea soluției sale, instanța de apel a menționat că, la pronunțarea sentinței, instanța de judecată corect a stabilit circumstanțele de fapt și de drept și just a ajuns la concluzia că inculpatul Baraliuc Oleg a săvârșit infracțiunea prevăzută de art. 332 alin. (1) Cod penal, după indicii calificativi: *„înscrierea de către o persoană publică, în documentele oficiale a unor date vădit false, acțiuni săvârșite din interes material”.*

Astfel, instanța de apel a constatat că, în temeiul probelor administrate de acuzare, prin prisma argumentelor apelului a fost dovedit în afara dubiilor rezonabile faptul că *Baraliuc Oleg deținând funcția de director general al ÎS „Agenția de*

Impresariat”, sub pretextul desfășurării concertului consacrat Zilei Poliției Naționale din 20.12.2008, și onorarea Artistului Poporului din Federația Rusă – Malinin Alexandr, urmărind scopul justificării mijloacelor bănești însușite din contabilitatea întreprinderii, a falsificat dispoziția de plată fără număr din 22.04.2009, asupra căreia a aplicat codul fiscal, denumirea ÎS ”Agenția de Impresariat” și ștampila întreprinderii, prin includerea unor date eronate, precum că prin intermediul acesteia a fost achitată suma de 340 000 lei, cetățeanului rus Gunico Andrei pentru concertul vizat, fapte care nu corespund adevărului.

Instanța de apel a apreciat critic declarațiile inculpatului considerându-le ca fiind făcute cu scopul de a se eschiva de la răspunderea și pedeapsa penală, iar nerecunoașterea vinei a fost apreciată ca o metodă de apărare și un drept de a nu se auto-incrimina garantat de art. 66 Cod de procedură penală și art. 6 CoEDO. Or, persoana care pe parcursul procesului penal are calitatea procesuală de inculpat nu poate fi urmărit pentru depunerea declarațiilor false sau refuzul de a face declarații și nu poate fi calificată ca circumstanță agravantă la stabilirea pedepsei penale. Astfel, poziția lui Baraliuc Oleg susținută în prima instanță și în instanța de apel, potrivit căreia el nu este implicat în comiterea infracțiunii, a fost apreciată ca fiind declarativă și formală, exprimată cu scopul de a evita răspunderea penală.

Cu referire la învinuirea în baza art. 191 alin. (5) Cod penal, instanța de apel a reținut că, instanța de fond incorect a stabilit starea de fapt și eronat a încadrat acțiunile inculpatului ca delapidare a averii străine, adică însușirea ilegală a bunurilor altei persoane, încredințați în administrarea vinovatului.

Prin justificarea probelor cercetate, instanța de apel a indicat că acțiunile inculpatului urmau a fi calificate în baza art. 196 alin. (4) Cod penal, or, încadrarea acțiunilor inculpatului Baraliuc Oleg în baza art. 191 alin. (5) Cod penal, nu poate fi reținută potrivit art. 101 alin. (1) Cod de procedură penală.

În sensul vizat, instanța de apel a reținut că din probele administrate la materialele dosarului este dovedit faptul că la caz a fost comisă o infracțiune împotriva patrimoniului, însă nu în forma prevăzută la baza art. 191 alin. (5) Cod penal, dar cu indicii art. 196 alin. (4) Cod penal.

Instanța de apel a reținut faptul că, în urma audierii participanților la proces, verificării probatoriu administrat s-a constatat cu certitudine că inculpatul *Baraliuc Oleg în perioada de timp cuprinsă între 28 iulie 2007–05 noiembrie 2009, deținând potrivit ordinului nr. 187 din 28.06.2007 funcția de director general al ÎS „Agenția de Impresariat”, fiind persoană publică, căreia în cadrul întreprinderii i s-au acordat anumite drepturi și obligații în vederea excitării funcțiilor administrative de dispoziție și organizatorico-economice a ridicat din casa întreprinderii în gestiune, conform dispozițiilor de plată de casă, mijloace bănești în numerar, însă contrar prevederilor pct.10 din Hotărârea Guvernului Republicii Moldova, privind aprobarea Normelor pentru efectuarea operațiunilor de casă în economia națională a Republicii Moldova 7 nr. 764 din 25.11.1992, nu a prezentat în contabilitate dări de seamă, cauzând daune în proporții deosebit de mari prin înșelăciune și abuz de încredere, astfel cauzând un prejudiciu în sumă totală de 348341,26 lei.*

În continuare, instanța de apel a menționat că, în cazul delapidării averii străine, fapta prejudiciabilă constă în acțiunea de sustragere. În fond, mecanismul sustragerii este același, însă, un anumit specific este condiționat de particularitățile obiectului material al infracțiunii analizate: făptuitorul săvârșește luarea bunurilor ce-i sunt

străine, dar care, la moment, se află în deținere legitimă, el profitând de atribuția de a administra aceste bunuri. Infrațiunea prevăzută la art. 191 Cod penal face parte din infrațiunile săvârșite prin sustragere.

Prin sustragere se înțelege luarea ilegală și gratuită a bunurilor mobile din posesia altuia, care a cauzat un prejudiciu patrimonial efectiv acestuia, săvârșită în scop de cupiditate.

Noțiunea de sustragere cuprinde șapte semne constitutive, care au un caracter necesar și suficient: luarea din posesia altuia a bunurilor mobile, ilegală, gratuită, care a cauzat un prejudiciu patrimonial efectiv acestuia, săvârșita în scop de cupiditate. Absența oricăruia din aceste semne nominalizate fapta nu poate fi percepută ca infrațiune de sustragere, ci ca alt gen de infrațiune, sau, în genere, ca faptă care nu are relevanță penală.

Potrivit doctrinei, delapidarea averii străine reprezintă o formă de sustragere, infrațiunile specificate la art. 191 Cod penal se raportează la subgrupul infrațiunilor săvârșite prin sustragere, sustragerea este cea care constituie chintesență oricăreia dintre infrațiunile specificate la art. 191 Cod penal. Aceasta tocmai datorită faptului că, infrațiunile în cauză sunt săvârșite nu oarecum, ci prin sustragere. Luarea, reprezentând fapta prejudiciabilă din cadrul infrațiunilor prevăzute la art. 191 Cod penal, presupune nu doar scoaterea bunului din stăpânirea victimei, ci și trecerea lui în stăpânirea făptuitorului.

Prin urmare, instanța de apel a ajuns la concluzia, că *în speță, nu a fost demonstrat elementul esențial al infrațiunii de delapidare a averii străine și anume însușirea, nefiind prezentată nici o probă care ar dovedi că Baraliuc Oleg a luat, a însușit ilegal 348341,26 lei.*

Astfel, instanța de apel a reținut că, din materialele dosarului rezultă cert că, acțiunile inculpatului Baraliuc Oleg se încadrează în baza art. 196 alin. (4) Cod penal, adică *cauzarea de daune materiale în proporții deosebit de mari prin înșelăciune și abuz de încredere, fără ca fapta să constituie o însușire.*

Instanța de apel a indicat că a fost dovedit faptul că Baraliuc Oleg a prejudiciat relațiile sociale cu privire la patrimoniu, care au în conținutul lor un drept de creanță și relațiile sociale cu privire la libertatea manifestării de voință și minimul necesar de încredere.

Totodată, instanța de apel a reținut că la caz, nu a fost demonstrat că Baraliuc Oleg a însușit bunurile materiale și consideră că în acțiunile inculpatului Baraliuc Oleg este întrunită latura obiectivă a infrațiunii de cauzare de daune prin înșelăciune și abuz de încredere, fiind atestată fapta prejudiciabilă manifestată prin acțiunea de cauzare de daune ÎS „Agenția de impresariat”.

În speță, a fost demonstrată latura subiectivă a infrațiunii prevăzute de art. 196 Cod penal, or, Baraliuc Oleg a acționat cu intenție directă, cu scop de cupiditate care nu cuprinde scopul sustragerii.

Generalizând cele indicate supra, instanța de apel a conchis că vina lui Baraliuc Oleg în comiterea infrațiunii nominalizate a fost demonstrată pe deplin în baza ansamblului probator, astfel încât Baraliuc Oleg a fost recunoscut vinovat în comiterea infrațiunii prevăzute de art. 196 alin. (4) Cod penal, cu indicii calificativi – *cauzarea de daune materiale în proporții deosebit de mari prin înșelăciune și abuz de încredere, fără ca fapta să constituie o însușire.*

La numirea tipului și măsurii de pedeapsă inculpatului, instanța de apel a reținut că, infracțiunea de cauzare de daune materiale în proporții deosebit de mari prin înșelăciune și abuz de încredere prin prisma art. 16 Cod penal este atribuită în categoria celor mai puțin grave.

Potrivit art. 53 lit. g) Cod penal, persoana care a săvârșit o faptă ce conține semnele componenței de infracțiune poate fi liberată de răspundere penală de către procuror în cadrul urmăririi penale și de către instanța de judecată la judecarea cauzei în cazurile: prescripției de tragere la răspundere penală.

Conform art. 60 alin. (1) lit. b) Cod penal, persoana se liberează de răspundere penală dacă din ziua săvârșirii infracțiunii au 5 ani de la săvârșirea unei infracțiuni mai puțin grave. În această ordine de idei, instanța de apel a constatat necesitatea recunoașterii vinovăției lui Baraliuc Oleg în comiterea infracțiuni prevăzute de art. 196 alin. (4) Cod penal, cu liberarea de răspundere penală în legătură cu expirarea termenului de prescripție de tragere la răspundere penală prevăzut de art. 60 Cod penal.

Cu privire la acțiunea civilă, instanța de apel a reținut că ÎS „Agenția de Impresariat” a depus o acțiune civilă prin care a solicitat încasarea prejudiciului cauzat în mărime de 348341,26 lei de la inculpatul Baraliuc Oleg.

Astfel, instanța de apel a conchis că instanța de judecată just și întemeiat a admis integral acțiunea civilă.

5. Împotriva deciziei au declarat recursuri ordinare: *procurorul*, invocând temeiurile prevăzute la art. 427 alin. (1) pct. 6) și 12) Cod de procedură penală, precum și *inculpatul în comun cu avocatul*, invocând temeiurile prevăzute la art. 427 alin. (1) pct. 6) și 8) Cod de procedură penală.

6. Prin decizia Colegiului Penal lărgit al Curții Supreme de Justiție din 14 mai 2020 au fost admise recursurile ordinare, casată total decizia, cu dispunerea rejudecării cauzei de către aceiași instanță, în alt complet de judecată.

6.1. Pentru a hotărî astfel, instanța de recurs a constată că, instanța de apel la adoptarea soluției nu a elucidat faptele importante pentru soluționarea justă și promptă a cauzei date, nu a dat răspuns la toate argumentele invocate în apelul declarat, în susținerea cerințelor privind casarea hotărârii primei instanțe, indicând doar că acestea sunt declarative și făcute în scop de a evita răspunderea penală, motivele invocate în cererea de apel rămânând fără soluționare.

Astfel, statuările superficiale a instanței de apel precum că „*Instanța de apel a apreciat critic declarațiile inculpatului Baraliuc Oleg considerându-le ca fiind făcute cu scopul de a se eschiva de la răspunderea și pedeapsa penală, iar, nerecunoașterea vinei de către inculpat, instanța de apel a apreciat-o ca o metodă de apărare și un drept de a nu se auto-incrimina garantat de art.66 Cod de procedură penală și art.6 CEDO. Or, persoana care pe parcursul procesului penal are calitatea procesuală de inculpat nu poate fi urmărit pentru depunerea declarațiilor false sau refuzul de a face declarații și nu poate fi calificată ca circumstanță agravantă la stabilirea pedepsei penale. Astfel, poziția inculpatului Baraliuc Oleg susținută în prima instanță și în instanța de apel, potrivit căreia el nu este implicat în comiterea infracțiunii, este una declarativă și formală, exprimată cu scopul de a evita răspunderea penală...*” denotă faptul că, hotărârea instanțe de apel nu conține răspunsuri argumentate la criticile de bază invocate în apel. Or, instanță de apel, prin efectul devolutiv al căii de atac, urma

să dea o apreciere amplă aspectelor de fapt și de drept, prin prisma motivelor principale invocate de către apelant, ceea ce însă, în prezenta speță, nu a fost efectuat.

Instanța de recurs a atestat că, decizia instanței de apel trebuie să fie legală, întemeiată și motivată. Obligarea instanței să-și motiveze hotărârea pe cauzele penale rezultă din prevederile art. 6 § 1 din Convenția Europeană. Acest lucru presupune relevarea considerentelor și temeiurilor asupra concluziilor formate în rezultatul verificării hotărârii atacate în raport cu motivele invocate de apelanți și cu temeiurile pentru apel prevăzute de lege.

Instanța de apel avea obligația ca, în mod precis și explicit, prin argumente relevante și suficiente, să dea un răspuns detaliat la fiecare motiv invocat de către apelanți, să rezolve problemele de fapt și de drept apărute la judecarea apelurilor, prin întocmirea corectă a hotărârii adoptate, care trebuie să cuprindă analiza probelor pe care instanța și-a bazat concluziile.

Potrivit art. 100 alin. (4) Cod de procedură penală, toate probele administrate în cauza penală vor fi verificate sub toate aspectele, complet și obiectiv. Verificarea probelor constă în analiza probelor administrate, coroborarea lor cu alte probe, administrarea de noi probe și verificarea sursei din care provin probele, în conformitate cu prevederile prezentului cod, prin procedee probatorii respective, iar în conformitate cu art. 101 alin. (1) Cod de procedură penală, fiecare probă urmează să fie apreciată din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu – din punct de vedere al coroborării lor.

În această ordine de idei, a fost reținut că instanța de apel în conținutul deciziei adoptate a făcut trimitere la probele din dosar și anume la: *declarațiile reprezentantului părții vătămate ÎS „Agenția de Impresariat”, A. Pînzari și Gaina Evghenii, reprezentantului Ministerului Culturii, declarațiile martorilor Pavlova Marina, Tacu Ghenadie, Saturovici Victoria, Vasilișin Nicolae, Curchi Alexei precum și a specialistului Ciochină Vasile; actul reviziei economico-financiare totale efectuate la ÎS „Agenția de Impresariat” din 29.12.2009, pentru perioada de activitate 2007–2009; actul reviziei economico-financiare totale efectuate la ÎS „Agenția de Impresariat” din 29.12.2009, la care au fost anexate următoarele dispoziții de plată, după cum urmează: dispoziția de plată nr. 1 din 27.01.2009, dispoziția de plată nr. 33 din 01.04.2009, dispoziția de plată nr. 97 din 15.07.2009, dispoziția de plată nr. 105 din 05.08.2009, dispoziția de plată nr. 112 din 10.08.2009, dispoziția de plată nr. 76 din 25.08.2009, dispoziția de plată nr. 79 din 03.09.2009, dispoziția fără număr din 22.04.2009; actul de examinare a activității ÎS „Agenția de Impresariat” executat de către comisia de lucru potrivit ordinului ministrului culturii nr. 174 din 02.10.2009; actul reviziei economico-financiare totale, efectuate la ÎS „Agenția de Impresariat” la 21.04.2010, de către CCEC pentru perioada de activitate 2007-2009; procesului-verbal de percheziție din 11.05.2010; cererea de comisie rogatorie internațională dispusă autorităților Federației Ruse; raportului de expertiză grafoscopică nr. 553 din 29.11.2011; raportul de expertiză nr. 10815 din 07.12.2015; informația nr. 22/2303 din 27.04.2010 prezentată de către Serviciul Grăniceri al Republicii Moldova; fotocopia rechizitoriului din 06.12.2010 întocmit de către Procuratura Anticorupție în privința lui Baraliuc Oleg învinuit în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 191 alin. (5) Cod penal, însă nu a apreciat fiecare probă separat, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu – din punct de vedere al coroborării lor, inclusiv*

circumstanțele în fapt și în drept invocate în rechizitoriu, neindicând motivele pentru care a respins versiunile și probele apărării, dar și a acuzării aduse în sprijinul acuzării 18 privind săvârșirea infracțiunilor prevăzute de art. art. 191 alin. (5) și 332 alin. (1) Cod penal de către inculpatul Baraliuc Oleg.

Mai mult, referitor la învinuirea adusă inculpatului Baraliuc Oleg în baza art. 332 alin. (1) Cod penal, s-a reținut că instanța de apel a concluzionat că a fost comisă infracțiunea, însă nu a indicat probele care au format convingerea instanței privind vinovăția inculpatului și nu a combătut nicicum versiunea apărării precum că, potrivit raportului de expertiză nr. 10815 din 07 decembrie 2015, semnăturile aplicate din numele lui Gunico Andrei nu au fost executate de Baraliuc Oleg, ci de către o altă persoană.

Având la bază raționamentele expuse, instanța de recurs a conchis că, instanță de apel nu a cercetat probele prezentate sub toate aspectele, nu le-a verificat și analizat prin prisma pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor, iar în ansamblu – din punct de vedere al coroborării acestora și nu a motivat soluția adoptată, de asemenea instanță de apel nu a făcut o analiză minuțioasă a chestiunilor de fapt criticate de părți și astfel nu a soluționat fondul apelului declarat.

În continuare, analizând infracțiunile incriminate inculpatului sub aspectul întrunirii tuturor elementelor infracțiunii, instanța de apel nu a descris care sunt motivele care au determinat-o să adopte decizia de recalificare a faptei imputate inculpatului de la art. 195 alin. (1) Cod penal la art. 196 alin. (4) Cod penal. Astfel, instanța de apel a reținut că nu a fost prezentată nici o probă că Baraliuc Oleg a însușit ilegal 348341,26 lei (pag. 34 din decizie), și a conchis că acțiunile inculpatului se încadrează în baza art. 196 Cod penal. La fel în partea motivată a deciziei, instanța de apel recunoaște cauzarea prejudiciului în proporții deosebit de mari, însă nu indică motivele concrete care au stat la baza unei asemenea soluții și care anume acțiuni ale inculpatului constituie componenta de infracțiune ce se încadrează în baza art.196 Cod penal. Cu toate că instanța de apel urma să determine și să constate corespunderea exactă între semnele faptei prejudiciabile efectiv săvârșite și semnele componentei infracțiunii prevăzute la art. 196 alin. (4) Cod penal.

Totodată, în partea descriptivă instanța de apel a reîncadrat fapta imputată inculpatului Oleg Baraliuc din art. 191 alin. (5) Cod penal în baza art. 196 alin. (4) Cod penal, însă în dispozitiv neclar și confuz a indicat că *sentința se casează*, fără a preciza că se casează parțial sau integral, ceea ce provoacă contradicții și neclarități.

La fel, instanța de apel nu s-a expus nici în privința încetării procesului în eventualitatea liberării de răspundere penală a inculpatului ca urmare a aplicării instituției prescripției.

7. Prin decizia Colegiului Penal al Curții de Apel Chișinău din 21 iunie 2021 a fost respins ca nefondat apelul și menținută sentința.

7.1. Instanța de apel a statuat că prima instanță a stabilit în mod corect situația de fapt și de drept, vinovăția inculpatului fiind dovedită cu certitudine și fără echivoc.

Aceste împrejurări au fost constatate din totalitatea de probe acumulate la cauza penală și care au fost corect apreciate, respectându-se prevederile art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu – din punct de vedere al coroborării lor.

Astfel, prima instanță întemeiat a reținut că prin faptele comise de către Baraliuc Oleg a avut loc atentarea la relațiile sociale cu privire la activitatea legală a întreprinderilor, instituțiilor, organizațiilor de stat sau administrației publice locale, care constituie obiectul juridic special al infracțiunii prevăzute la art. 332 alin. (1) Cod penal.

În acest sens instanța de apel a menționat că formularul tipizat al dispoziției de plată nr. OC-2 a fost aprobat prin hotărârea Departamentului Statistică al Republicii Moldova nr. 08 din 12 aprilie 1995. Din conținutul Hotărârii Guvernului nr. 764 din 25.11.1992 privind aprobarea Normelor pentru efectuarea operațiunilor de casă în economia națională rezultă că dispoziția de plată este un document contabil primar în care se consemnează și prin care se confirmă faptul eliberării banilor în numerar din casele întreprinderilor către o persoană fizică concretă (pct. 13).

La caz, instanța de apel a notat că potrivit actului reviziei economice-financiare totale efectuate la ÎS „Agenția de Impresariat” din 29.12.2009 *dispoziția de plată asupra căreia este aplicat codul fiscal, denumirea ÎS „Agenția de impresariat” și ștampila întreprinderii, precum că prin intermediul ei a fost achitată suma 340 000 lei cetățeanului Gunico Andrei Borisovici pentru concertul dat de Alexandru Malinin nu întrunește elementele necesare documentului contabil la care se referă, adică nu dispune de număr, contul corespondent, simbol de evidență analitică, precum și semnătura casierului, care a eliberat banii și a contabilului-șef. Aceasta este semnată doar de Baraliuc Oleg în dreptul conducătorului și al casierului, astfel, acest document nu justifică operațiunea menționată în el.*

Prin cererea de comisie rogatorie internațională dispusă autorităților Federației Ruse, în cadrul audierii martorului Gunico Andrei, s-a constatat că ultimul nu a semnat dispoziția de plată fără număr din 12.04.2009 și respectiv careva sume de bani nu primit.

Conform concluziilor expuse în raportul de expertiză grafoscopică nr. 553 din 29.11.2011, *semnătura plasată la rubrica „semnătură” în dispoziția de plată din 22.04.2009, precum că Gunico Andrei a primit de la ÎS „Agenția de Impresariat”, bani în suma de 340 000 lei, în baza contractului nr. 111 din 11.12.2008, prezentată în calitate de material în litigiu n-a fost executată de către însăși titularul acesteia, Gunico Andrei, ci de către altă persoană prin imitare servilă. Iar potrivit concluziilor expuse în raportul de expertiză nr. 10815 din 07.12.2015, semnăturile plasate la poziția „conducător” pe Dispoziția de plată fără număr din 22.04.2009, „director general”, au fost executate de însuși Baraliuc Oleg.*

Astfel, s-a conchis că vinovăția lui Baraliuc Oleg în falsificarea dispoziției de plată din 22.04.2009, conform căreia Gunico Andrei ar fi primit de la ÎS „Agenția de Impresariat”, bani în suma de 340000 lei, este dovedită în afara oricărui dubiu rezonabil.

Instanța de apel a considerat dovedit faptul că Baraliuc Oleg, introducând date eronate în dispoziția de plată fără număr din 22 aprilie 2009, precum că, prin intermediul acesteia ar fi fost achitată suma de 340000 lei, cetățeanului rus, Gunico Andrei, a acționat din interes material, urmărind scopul justificării mijloacelor bănești însușite din contabilitatea ÎS „Agenția de Impresariat”.

De asemenea, instanța de apel a stabilit că Baraliuc Oleg este subiectul infracțiunii prevăzute la art. 332 alin. (1) Cod penal, or, el, prin Ordinul nr. 187 din 28 iunie 2007, a fost numit în funcția de director general al ÎS „Agenția de

Impresariat”, fiind astfel persoană publică, căreia în cadrul întreprinderii i s-au acordat anumite drepturi și obligații în vederea exercitării funcțiilor administrative de dispoziție și organizatorico-economice.

Totodată, instanța de apel a statat că, și în privința capătului de acuzare adus lui Baraliuc Oleg în baza art. 191 alin. (5) Cod penal, prima instanță a constatat corect, deoarece prin:

- dispoziția de plată nr. 1 din 27.01.2009, se confirmă transmiterea sumei de 10000 lei sub gestiunea inculpatului;

- dispoziția de plată nr. 33 din 01.04.2009, se confirmă transmiterea sumei de 130 793.85 lei din contabilitatea ÎS „Agenția de Impresariat” către Baraliuc Oleg, pentru concertul lui Alexandr Malinin din 20.12.2008;

- dispoziția de plată nr. 97 din 15.07.2009, se confirmă primirea sumei de 2000 lei de către Baraliuc Oleg, din contabilitatea ÎS „Agenția de Impresariat”, în scopul deplasării pentru noiembrie 2008-martie 2009;

- dispoziția de plată nr. 105 din 05.08.2009, se confirmă primirea sumei de 2000 lei de către Baraliuc Oleg, din contabilitatea ÎS „Agenția de Impresariat”;

- dispoziția de plată nr. 112 din 10.08.2009, se confirmă primirea sumei de 1900 lei de către Baraliuc Oleg, din contabilitatea ÎS „Agenția de Impresariat”;

- dispoziția de plată nr. 76 din 25.08.2009, se confirmă primirea sumei de 3225 lei de către Baraliuc Oleg, din contabilitatea ÎS „Agenția de Impresariat”, cu mențiune „în avans”;

- dispoziția de plată nr. 79 din 03.09.2009, se confirmă primirea sumei de 11 000 lei de către Buga Dragoș, pentru transmitere lui Baraliuc Oleg, care ulterior au fost decontați prin Decontul de avans nr. 11 din 30.10.2009 de pe numele lui Buga Dragoș, indicându-se pentru alimentarea cardului nr. 09773001895583, ce-i aparține lui Baraliuc Oleg;

- dispoziția fără număr din 22.04.2009 Baraliuc Oleg ar fi încercat să justifice suma de 340000 lei pretinzând că ar fi transmis-o lui Gunico Andrei în baza Contractului nr. 111 din 11.12.2008;

- actul reviziei economice-financiare totale efectuate la ÎS „Agenția de Impresariat” din 29.12.2009, pentru perioada de activitate 2007-2009, la Capitolul II „Analiza operațiunilor de casă” s-a constatat că *în cadrul reviziei au fost analizate fluxurile de mijloace bănești în casierie. În acest context s-a constatat că atât pe parcursul anului 2009, cât și în perioada supusă controlului majoritatea mijloacelor bănești încasate în numerar de la contul de decontare erau ridicate în aceiași zi din casierie de către Baraliuc Oleg, cu mențiunea în dispozițiile de plată „sub gestiune”. În procesul verificării operațiunilor de casă și anume, eliberarea banilor în numerar titlurilor de avans s-a constatat că la data de 18.12.2009 conform datelor evidenței contabile pe numele lui Baraliuc Oleg a rămas neconfirmată documentar suma avansurilor primite anterior în mărime de 348341, 26 lei. Acești bani au fost ridicați din casieria ÎS „Agenția de Impresariat” în numerar cu mențiunea în dispozițiile de plată de casă „sub gestiune” sau „în avans”. Dispozițiile de plată prin intermediul cărora au fost eliberate mijloace bănești sub gestiune lui Baraliuc Oleg pe parcursul anului 2009, conțin semnătura gestionarului ce confirmă primirea banilor și a contabilului-șef, ce confirmă eliberarea acestora. Atrage atenția operațiunea efectuată la data de 03.09.2009, prin care fost eliberate mijloace bănești din casieria ÎS „Agenția de Impresariat” angajatului Buga Dragoș, cu mențiunea „pentru*

transmitere Oleg Baraliuc”. Ulterior, la 30.10.2009, pe numele angajatului Buga Dragoș a fost întocmit decont de avans nr. 11, în care se confirmă utilizarea banilor luați anterior în avans, și anume depunerea lor pe contul de card nr. 0973001895583, deschis la BC „Moldincombank” SA, ce aparține fii Baraliuc Oleg (ordin de încasare a numerarului nr. 24896314 din 03.09.2009). În perioada efectuării controlului, Baraliuc Oleg a prezentat un set de documente referitoare la petrecerea concertului de sărbătoarea „Ziua poliției” cu participarea artistului din Federația Rusă – Alexandr Malinin. Este de menționat că originalul documentelor nu a putut fi găsit în contabilitatea ÎS „Agenția de Impresariat”, iar contabilul-șef a afirmat că nu a făcut cunoștință cu acestea. Astfel, la acest set de documente este anexată copia unei dispoziții de plată asupra căreia este aplicat codul fiscal, denumirea ÎS „Agenția de impresariat” și ștampila întreprinderii, precum că prin intermediul ei a fost achitată suma 340000 lei Gunico Andrei pentru concertul menționat mai. În acest context este de menționat că dispoziția de plată respectivă nu întrunește elementele necesare documentului contabil la care se referă, adică nu dispune de număr, contul corespondent, simbol de evidență analitică, precum și semnătura casierului, care a eliberat banii și a contabilului-șef. Aceasta este semnată doar de Baraliuc Oleg în dreptul conducătorului și al casierului, astfel, acest document nu justifică operațiunea menționată în el”. Conform pct. 1 al Actul reviziei economico-financiare totale, efectuate la ÎS Agenția de Impresariat” din 29.12.2009, s-a concluzionat că suma mijloacelor bănești aflate în gestiunea fostului director general al ÎS „Agenția de Impresariat”, Baraliuc Oleg, nerambursate și neconfirmate documentar constituie 348341,26 lei;

- actul de examinare a activității ÎS „Agenția de Impresariat”, executat de către comisia de lucru instituită prin Ordinul Ministrului culturii nr. 174 din 02.10.2009, s-a constatat că la situația din 07.10.2009 datoria dlui Baraliuc Oleg, ca persoană fizică față de ÎS „Agenția de Impresariat” constituie 337341 lei, inclusiv 177987 lei pentru anul 2007, 189083 lei – anul 2008 și 149919 lei – anul 2009. Totodată, s-a constatat că mijloacele financiare în sumă de 130794 lei, ridicate din casieria ÎS „Agenția de Impresariat” la 01.09.2009 pentru achitarea concertului comercial – Alexandru Malinin, care a avut loc la 20.12.2008, până în prezent nu au fost confirmate documentar;

- actul reviziei economico-financiare totale, efectuate la ÎS „Agenția de Impresariat” la 21.04.2010, de către Centrul pentru Combaterea Crimelor Economice și Corupției pentru perioada de activitate 2007-2009, se confirmă că la 01.03.2010 soldul debitor al contului 227 „decontări cu titularii de avans” constituie 349606, lei, dintre care pe numele lui Baraliuc Oleg: 348341,26 lei, diferența de 1205,5 lei constituind datorii curente ale altor titulari de avans.

Astfel, probele analizate mai sus demonstrează cu certitudine faptul că Baraliuc Oleg deținând funcția de director general al ÎS „Agenția de Impresariat” a primit din casieria întreprinderii mijloace bănești în numerar pe care le-a însușit, or acesta așa și nu a putut prezenta în modul prevăzut de normele contabile documente justificative, care ar confirma că banii primiți au fost utilizați conform destinației, în interesele Instituției conduse de el, dar nici nu a restituit banii primiți în casieria ÎS „Agenția de Impresariat”. Or, probele administrate de organul de urmărire penală demonstrează clar că la situația din 01.03.2010 soldul debitor al contului 227 „decontări cu titularii

de avans” constituie 349606, lei, dintre care pe numele lui Baraliuc Oleg, 348 341,26 lei, bani pe care inculpatul așa și nu a putut justifica pe ce i-a cheltuit.

Cu privire la argumentele invocate de partea apărării în apelul depus, instanța de apel a reținut că acestea nu și-au găsit confirmare deoarece:

- probele analizate demonstrează că inculpatul a primit, în lipsa actelor ce ar justifica careva cheltuieli, și nu a restituit mijloacele bănești alocate din casieria ÎS „Agenția de Impresariat”. Astfel, este evident că, dosarul penal în privința lui Baraliuc Oleg a fost pornit în rezultatul constatării însușirii de către inculpat a mijloacelor financiare ce aparțineau întreprinderii gestionate de el și nu din careva motive inventate artificial;

- lecturând textul deciziei Curții Supreme de Justiție din 20 iunie 2017 prin care a fost menținută sentința de achitare a inculpatului de săvârșirea infracțiunii prevăzute la art. 191 alin. (5) Cod penal se atestă că în precedenta cauză penală, Baraliuc Oleg a fost învinuit de însușirea sumei de 49970 lei în baza dispoziției de plată nr. 49 din 29.12.2007, a sumei de 34000 lei în baza dispoziției de plată nr. 17 din 17.05.2008, a sumei de 19945 lei, în baza dispoziției de plată nr. 48 din 18.12.2007 și a sumei de 32000 lei, în baza dispoziției de plată nr. 29 din 12.10.2007, în sumă totală de 135635 lei.

Așadar, în precedenta cauză penală Baraliuc Oleg a fost învinuit de sustragerea mijloacelor bănești pe parcursul anului 2007 și doar o singură dispoziție de plată cu nr. 17, în sumă de 34000 lei este din 17.05.2008.

Totodată, prin actul de învinuire în prezenta cauză penală, Baraliuc Oleg este acuzat de însușirea mijloacelor bănești în sumă totală de 348341,26 lei. Din concluziile expuse în actul reviziei economico-financiare totale, efectuate la ÎS „Agenția de Impresariat” la 21.04.2010, de către CCCEC rezultă că sumă totală de 348341,26 lei neconfirmată documentar și nerambursată de Baraliuc Oleg este formată din suma de 189082,91 lei pentru perioada de gestiune anul 2008 și suma de 159258,35 lei, pentru perioada de gestiune anul 2009 (vol. I, f.d. 18). Analizând extrasul din contul 227.2 (vol. I, f.d. 24) se atestă că dispoziției de plată nr. 17 din 17.05.2008 nu figurează ca restanță în actul de control, figurând la data de 17.05.2008 doar dispoziția de plată cu nr. 18 în sumă de 8000 lei.

Respectiv, nu a fost încălcat principiul *non bis in idem*, or în prezenta cauză penală Baraliuc Oleg este acuzat de însușirea altor mijloace bănești aparținând ÎS „Agenția de Impresariat”, în altă perioadă de timp și în baza altor dispoziții de plată, în raport cu cauza penală precedentă în care Baraliuc Oleg a fost achitat;

- potrivit art. 93 alin. (2) pct. 5) și 10) Cod de procedură penală, în calitate de probe în procesul penal se admit elementele de fapt constatate prin intermediul următoarelor mijloace: documentele (inclusiv cele oficiale); procesul-verbal de control, întocmit în cadrul controlului de stat asupra activității de întreprinzător, un alt act de control/administrativ cu caracter decizional, întocmit de un organ de control în rezultatul unui control efectuat conform legislației speciale în vigoare.

Astfel, nu este clar care ar fi obiecțiile apărării vis-a-vis de calitatea sau legalitatea actelor de control (actele de revizie economica-financiară totale din 29.12.2009 și respectiv din 21.04.2010 efectuate la ÎS „Agenția de Impresariat”). Mai mult ca atât, potrivit art. 6 alin. (1) pct. f) din Legea nr. 1104 din 06.06.2002, efectuarea reviziilor economico-financiare și controalelor fiscale intra în obligațiunile CCCEC;

- potrivit art. 100 alin. (1) Cod de procedură penală, administrarea probelor constă în folosirea mijloacelor de probă în procesul penal, care presupune strângerea și verificarea probelor, în favoarea și în defavoarea învinuitului, inculpatului, de către organul de urmărire penală, din oficiu sau la cererea altor participanți la proces, precum și de către instanță, la cererea părților, prin procedeele probatorii prevăzute de prezentul cod.

În speță se atestă că organul de urmărire penală nu a dispus efectuarea unei expertize economico- financiare în comisie a activității ÎS „Agenția de Impresariat”, însă, faptul dat nu constituie temei pentru a ignora constatările expuse în actele de revizie economică-financiară totală din 29.12.2009 și din 21.04.2010 și cu atât mai mult nu poate servi un temei de achitare a inculpatului.

Mai mult ca atât, din procesul-verbal de prezentare a materialelor de urmărire penală din 17.12.2015 se atestă că nici inculpatul Baraliuc Oleg și nici apărătorul acestuia Cristin Chiriac nu au solicitat organului de urmărire penală numirea pe caz a unei expertize economică-financiară în comisie a activității ÎS „Agenția de Impresariat”;

- probele administrate demonstrează că dispoziția de plată fără număr din data de 22.04.2009, eliberată lui Gunico Andrei, în suma de 340000 lei a fost falsificată de Baraliuc Oleg. Fiind audiat de autoritățile Federației Ruse în baza cererii de comisie rogatorie internațională, Gunico Oleg a negat faptul că ar fi primit de la Baraliuc Oleg suma de 340000 lei și că ar fi semnat careva dispoziții de plată. Prin raportul de expertiză grafoscopică nr. 553 din 29.11.2011, s-a stabilit, că semnătura plasată la rubrica „*semnătură*” în dispoziția de plată din 22.04.2009, precum că Gunico Andrei a primit de la ÎS „Agenția de Impresariat”, bani în suma de 340000 lei, în baza contractului nr. 111 din 11.12.2008, prezentată în calitate de material în litigiu n-a fost executată de către Gunico Andrei. Iar potrivit informației nr. 22/2303 din 27.04.2010 prezentată de către Serviciul Grăniceri al R. Moldova, în perioada 01.12.2008-01.04.2010, cetățeanul Federației Ruse Gunico Andrei nu a traversat frontiera de stat a R. Moldova. Respectiv, nu există nici o dovadă a faptului că Baraliuc Oleg într-adevăr ar fi achitat reprezentanților interpretului Alexandr Malinin suma de 340000 lei pentru concertul susținut de acesta la 20.12.2008. Mai mult ca atât, din declarațiile martorului Nicolae Vasilișin rezultă că Baraliuc Oleg a solicitat de la Ministerul Afacerilor Interne un avans de 50 % din suma convenită, motivând că ÎS „Agenția de Impresariat” nu dispune de bani cash, iar în cazul neachitării avansului Alexandr Malinin nu va veni în Republica Moldova pentru a susține concertul. La fel, martorul Curchi Alexei a confirmat că el i-a transmis lui Oleg Baraliuc suma de 10000 euro cu titlu de avans ce urma a fi achitat interpretului.

Prin hotărârea judecătorească Centru, mun. Chișinău din 11 februarie 2014 această sumă de 10000 euro a fost încasată tot de la ÎS „Agenția de Impresariat” și nu de la Baraliuc Oleg. Astfel, rezultă într-un final că pentru concertul susținut de Alexandru Malinin la 20.12.2008 în legătură cu evenimentul „Ziua Poliției” au achitat tot reprezentanții Ministerului Afacerilor Interne și nu Oleg Baraliuc;

- infracțiunea incriminată lui Baraliuc Oleg a fost săvârșită în perioada anilor 2008 – 2009. Alin. (4) și (5) ale art. 191 Cod penal au fost introduse într-adevăr prin Legea nr. 277 din 18.12.2008 și au intrat în vigoare la 24 mai 2009. Urmează a fi menționat faptul că până la introducerea alin. (4) și (5) ale art. 191 Cod penal, răspunderea penală pentru însușirea în proporții mari și deosebit de mari era

prevăzută la art. 195 alin. (1) și alin. (2) Cod penal. Odată cu operarea modificărilor la Codul penal prin Legea nr. 277 din 18.12.2008, art. 195 a fost exclus din Codul penal, iar răspunderea penală pentru însușirea proporții mari și deosebit au fost incluse la fiecare din articolele care stabilesc răspunderea penală pentru sustragerea bunurilor, respectiv, art. 186 – 192 Cod Penal. Astfel, se atestă că prin excluderea art. 195 și introducerea alin. (4) și (5) la art. 191 Cod penal, infracțiunea de însușire în proporții deosebit de mari nu a fost de criminalizată, ea fiind inserată ca și agravantă în art. 191 Cod penal care stabilește răspunderea penală pentru delapidarea averii străine săvârșită în proporții deosebit de mari. Mai mult ca atât, se reține că sancțiunea prevăzută la art. 191 alin. (5) Cod penal este mult mai blândă decât sancțiunea prevăzută anterior la art. 195 alin. (2) Cod penal, care stabilea închisoarea de la 10 la 25 ani.

Instanța de apel a concluzionat că prima instanță corect a aplicat instituția prescripției pe capătul de acuzare adus în baza art. 332 alin. (1) Cod penal, or din momentul săvârșirii faptei și până la data adoptării prezentei decizii au trecut mai mult de doi ani, cursul prescripției nefiind suspendat.

Privitor la individualizarea pedepsei penale pe capătul de acuzare adus în baza art. 191 alin. (5) Cod penal, instanța de apel a atestat că prima instanță, la stabilirea categoriei pedepsei, corect a aplicat prevederile legale, și, în conformitate cu prevederile art. 7, 75 Cod penal, a ținut cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de personalitatea celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuază ori agravează răspunderea, precum și scopul pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului.

Cu referire la soluția primei instanțe de a încasa din contul lui Baraliuc Oleg în beneficiul ÎS Organizația Concertistică și de Impresariat „Moldova-Concert” prejudiciul material în material în sumă de 348341 (trei sute patruzeci și opt mii trei sute patruzeci și unu) lei 26 bani, instanța de apel a reținut că în cadrul examinării cauzei penale a fost stabilită cu certitudine mărimea prejudiciului cauzat de către inculpat ÎS Organizația Concertistică și de Impresariat „Moldova-Concert” în rezultatul acțiunilor infracționale, motiv din care a fost menținută soluția primei instanțe și în această parte.

8. Recurs ordinar declară avocatul Crivenco Roman în comun cu inculpatul, invocând prezența erorilor de drept prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 6), 8), 11) și 12) Cod de procedură penală.

În motivarea solicitării de casare a deciziei cu adoptarea unei noi hotărâri prin care Baraliuc Oleg să fie achitat de ambele capete de acuzare aduse și de respingere a acțiunii civile ca neîntemeiate, titularii reiterează argumentele susținute la judecarea apelului (*a se vedea pct. 3 a prezentei hotărâri*), suplimentar arătând că, rejudecând apelul, instanța nu a respectat prevederile art. 436 Cod de procedură penală.

9. În conformitate cu prevederile art. 431 alin. (1) pct. 1¹) Cod de procedură penală, procurorul depune referință, pledând pentru inadmisibilitatea recursului ordinar și indicând că soluția Curții de Apel este legală și întemeiată.

10. Judecând recursul ordinar, în raport cu actele cauzei, Colegiul Penal lărgit ajunge la concluzia că acesta urmează a fi admis, din următoarele considerente.

Potrivit dispoziției art. 434 Cod de procedură penală, judecând recursul declarat împotriva deciziei instanței de apel, Colegiul Penal lărgit al Curții Supreme de Justiție verifică legalitatea hotărârii atacate pe baza materialelor din dosar și se pronunța

asupra tuturor motivelor invocate în recurs de titularul acestuia, or, instanța de recurs verifică doar dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

Prevederile art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală indică că, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept, comise de instanțele de fond și de apel doar în cazurile stipulate în acest articol.

La caz, titularul subscris prezenta erorilor de drept prevăzute de pct. 6), 8), 11) și 12) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală – *instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, nu au fost întrunite elementele infracțiunii, persoana condamnată a fost judecată anterior în mod definitiv pentru aceeași faptă și faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită.*

Analizând argumentele fixate în recursul ordinar, în raport cu materialele dosarului, Colegiul Penal lărgit constată că decizia instanței de apel urmează a fi desființată *ad integrum*, or, în cazul în care eroarea judiciară nu poate fi corectată de către instanța de recurs, aceasta este în drept să-l admită, cu casarea hotărârii atacate și dispunerea rejudecării cauzei de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată (art. 435 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală).

Potrivit jurisprudenței constante, chestiunile de fapt asupra cărora trebuie să se pronunțe instanța de apel sunt: dacă fapta reținută ori numai imputată a fost săvârșită ori nu, dacă fapta a fost comisă de inculpat și în ce împrejurări. Chestiunile de drept pe care urmează să le soluționeze instanța de apel sunt: dacă fapta întrunește elementele infracțiunii, dacă infracțiunea a fost corect calificată, dacă normele de drept procesual și penal au fost corect aplicate. În cazul în care se constată încălcări ale prevederilor legale referitoare la chestiunile menționate, hotărârea instanței de fond urmează a fi desființată, cu rejudecarea cauzei.

Respectiv, la judecarea apelului, instanța este în drept să cerceteze suplimentar probele administrate de prima instanță precum și să administreze probe noi, pentru elucidarea adevărului și pentru formularea unei concluzii temeinice vis-a-vis de acuzația imputată inculpatului prin actul de învinuire și cel de sesizare a instanței.

Pentru corectitudinea judecării prezentei cauze, este imperios de a supune analizei și aprecierii toate probele acumulate în dosar. De altfel, în cadrul cercetării judecătorești se administrează probe anume pentru lămurirea faptelor și împrejurărilor importante, sub toate aspectele, în condiții de nemijlocire, publicitate și contradictorialitate, în scopul percepției directe a probelor de către instanța de judecată pentru formularea opiniei asupra învinuirii aduse unei persoane.

Din dispozițiile art. 414 Cod de procedură penală, rezultă că instanța de apel, judecând apelul, este obligată să verifice legalitatea și temeinicia hotărârii atacate pe baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din dosar, și oricăror probe noi prezentate instanței de apel sau să cerceteze suplimentar probele administrate de prima instanță, putând da o nouă apreciere probelor și fiind obligată să se pronunțe asupra tuturor motivelor invocate în apel, fiindcă dreptul la un proces echitabil nu poate fi considerat efectiv decât dacă susținerile părților sunt examinate de către instanță, aceasta având obligația de a proceda la un examen efectiv al mijloacelor, argumentelor și elementelor de proba sau cel puțin de a le aprecia (hotărârea CtEDO *Achina versus Romania*).

Astfel, pornind de la faptul că apelul este o cale de atac sub aspect de fapt și de drept și declanșează o continuare a judecării cauzei în fond, producând un efect devolutiv complet, în sensul că provoacă un control integral atât în fapt, cât și în drept, în privința persoanelor ce a fost declarat, Colegiul penal reține că, în cauza dată, instanța de apel nu și-a exercitat în deplină măsură atribuțiile prevăzute de lege.

Într-un prim aspect se menționează că, prima instanță, pe capătul de acuzare adus în baza art. 332 Cod penal, a pronunțat o soluție contradictorie, pe care nu a motivat-o. Judecând apelul apărării, instanța de apel nu a reacționat, în modul prevăzut de lege, asupra acestei erori de drept, repetând-o întocmai, nu a desființat sentința și nu a rejudecat cauza potrivit regulilor generale pentru examinarea cauzelor în primă instanță, menținând o sentința neîntemeiată legal și contradictorie. Așadar, este prezentă eroarea de drept prevăzută la pct. 6) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală – *motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii*.

La caz, prima instanță a hotărât „*Baraliuc Oleg se recunoaște vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 332 alin. (1) Cod penal, însă în legătură cu intervenirea termenului de prescripție de tragere la răspundere penală, procesul penal în privința acestuia se încetează.*” Pentru a hotărî astfel, prima instanță nu a făcut referire la careva prevederi ale Codului de procedură penală sau ale Codului penal, în textul sentinței nefiind reflectată o motivare a soluției adoptate.

Fiind sesizată cu apel de către apărare, instanța de apel a menținut soluția primei instanțe, indicând în motivare că „*Cu referire la pedeapsa pentru săvârșirea infracțiunii prevăzute la art. 332 alin. (1) Cod Penal, Colegiul Penal reține că, articolul dat prevede în calitate de pedepse amendă în mărime de la 850 la 1350 unități convenționale sau închisoare de până la 2 ani, în ambele cazuri cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții sau de a exercita o anumită activitate pe un termen de la 2 la 5 ani.*”

Astfel, conform art. 16 Cod Penal, infracțiunea prevăzută la art. 332 alin. (1) Cod Penal, se atribuie la categoria celor ușoare.

Potrivit art. 60 alin. (1) lit. a) Cod Penal, persoana se liberează de răspundere penală dacă din ziua săvârșirii infracțiunii au expirat următoarele termene: a) 2 ani de la săvârșirea unei infracțiuni ușoare. Fapta de fals în acte publice a fost săvârșită de Baraliuc Oleg în perioada anului 2009..” (a se vedea pct. 16 a deciziei).

Asupra celor constatate supra, Colegiul statuează că normele de procedură penală fac diferență între o hotărâre de încetare pe motivul intervenirii termenului de prescripție (*art. 332 și 391 Cod de procedură penală*) și cea de condamnare fără stabilirea pedepsei, cu liberarea de răspundere penală în cazul expirării termenului de prescripție (*art. 389 alin. (4) pct. 3) Cod de procedură penală*). Astfel, încetarea procesului în cazul intervenirii termenului de prescripție, la etapa urmăririi penale (*art. 275 Cod de procedură penală*) cât și la cea de judecare a cauzei (*art. 332 și 391 Cod de procedură penală*), e posibilă doar cu acordul persoanei aflate pe banca de acuzare. Din interpretarea art. 350 Cod de procedură penală rezultă că încetarea procesului penal, în temeiurile prevăzute de art. 332 Cod de procedură penală, intervine până la etapa cercetării judecătorești (etapa preliminară), iar dacă aceasta a fost desfășurată, sentința se adoptă în temeiurile art. 389-391 Cod de procedură penală.

Potrivit, materialelor cauzei penale, inculpatul nu a recunoscut vina și au fost cercetate nemijlocit și contradictoriu probele administrate de părți (*a se vedea*

procesele-verbale ale ședințelor de judecată întocmite de prima instanță). Totodată, inculpatul nu și-a dat acordul la încetarea procesului penal în temeiul intervenirii prescripției tragerii la răspunderea penală, or la materialele cauzei nu este anexat un asemenea act. Mai mult, chestiunea cu privire la intervenirea prescripției tragerii la răspunderea penală a fost menționată de acuzare, în cadrul dezbaterilor judiciare, iar prima instanță nu a reluat cercetarea judecătorească, nu a pus în discuție cu apărarea și nu a audiat inculpatul asupra acestei chestiuni, aducând atingere echității procedurii.

Prin urmare, prevederile art. 332 și 391 Cod de procedură penală nu sunt aplicabile și prima instanță nu era în drept să pronunțe concomitent o sentință de încetare cât și de condamnare pe motivul intervenirii prescripției tragerii la răspunderea penală, iar instanța de apel nu s-a expus asupra chestiuni de fapt și de drept, preluând și menținând o abordare incorectă.

În al doilea rând, Colegiul penal lărgit ține să consemneze că găsește întemeiate criticele titularilor de recurs în partea ce ține de insuficiența motivării deciziei adoptate de instanța de apel asupra chestiunilor invocate de apelant și consideră relevant de a puncta că, o hotărâre motivată, în sensul legislației naționale pertinente, precum și a jurisprudenței CtEDO, trebuie să conțină motivele de fapt și de drept care au format convingerea instanței la adoptarea soluției, precum și cele pentru care s-au înlăturat cererile părților în raport cu analiza probatoriului administrat în cauză. Totodată, urmează a se reține că obligația instanței de a-și motiva hotărârea face parte din setul de garanții stabilite pentru existența unui proces echitabil. Or, potrivit jurisprudenței constante a CtEDO, expuse în cazurile aplicării art. 6 CoEDO, s-a conchis că o hotărâre motivată demonstrează că părțile au fost auzite în cadrul procesului penal (hotărârea CtEDO *Fomin versus Republica Moldova*). În plus, dispozițiile art. 6 § 1 CoEDO impun instanțelor naționale să-și motiveze deciziile, urmând să fie examinate în mod real problemele esențiale care au fost supuse spre judecată instanței, iar în considerentele hotărârii trebuie să se regăsească argumentele care au stat la baza pronunțării acesteia (*hotărârea Boldea versus România*). Tot în acest context, se menționează că hotărârile judecătorești trebuie să indice în mod suficient motivele pe care se întemeiază soluția și cu toate că, instanța nu este obligată să furnizeze un răspuns detaliat fiecărui argument invocat (*hotărârea Van de Hurk versus Țările de Jos*), din hotărâre trebuie să rezulte cu claritate că problemele invocate în speță au fost abordate (*hotărârea Boldea versus România*).

Față de cele ce preced, Colegiul reiterează că hotărârile adoptate în prezenta cauză penală nu conțin o argumentare asupra afirmației apărării vis-a-vis de faptul că acuzarea nu a administrat nici o probă ce ar confirma învinuirea adusă în baza art. 332 Cod penal și că raportul de expertiză grafoscopică din 29.11.2011 nu indică la faptul că Baraliuc Oleg ar fi executat semnătura lui Gunico Andrei, or mențiunea „*de către altă persoană prin imitare servilă*”, nu poate fi reținută în sensul confirmării acestui capăt de acuzare.

De asemenea, instanța de apel a reținut în calitate de probe ale confirmării învinuirii prevăzute de art. 191 alin. (5) Cod penal, actele de revizie economico-financiară totală din 29.12.2009 și respectiv din 21.04.2010, fără a se expune asupra argumentului apărării că acestea emană de la o autoritate interesată (organul de urmărire penală) și că, fiind efectuat control pe perioada incriminată lui Baraliuc Oleg

de către Curtea de Conturi, aceasta nu a identificat careva încălcări în activitatea financiară și evidența contabilă a ÎS „Agenția de Impresariat”.

Tot aici, mențiunea că „...din procesul-verbal de prezentare a materialelor de urmărire penală din 17.12.2015 se atestă că nici inculpatul Baraliuc Oleg și nici apărătorul acestuia Cristin Chiriac nu au solicitat organului de urmărire penală numirea pe caz a unei expertize economico-financiare în comisie a activității ÎS „Agenția de Impresariat”.” (pct. 15.3 a deciziei recurate), permite concluzionarea că instanța de apel a inversat sarcina probațiunii, la caz ea fiind pusă pe seama părții apărării și nu a acuzării, cum prevede art. 26 alin. (3) Cod de procedură penală și art. 6§2 CoECO.

În aceste circumstanțe, se concluzionează că atât hotărârea primei instanțe cât și a instanței de apel este lipsită de „claritate”, adică ea nu poate fi considerată motivată suficient și părțile nu pot înțelege motivele pe care se întemeiază actul de justiție, pentru a prezenta contraargumente în instanțele superioare (hotărârea CtEDO *Hadjianastassiou versus Grecia*).

Mai mult, procedând în acest mod, instanța de apel nu a respectat procedura de rejudecare a cauzei după casarea hotărârii în recurs și nu a îndeplinit indicațiile instanței de recurs, acestea fiind obligatorii, or situația de fapt a rămas cea care a existat la soluționarea recursului (art. 436 alin. (1)-(2) Cod de procedură penală).

Totodată, prin statuarea „Astfel, Colegiul Penal conchide că la caz vinovăția lui Baraliuc Oleg în **falsificarea** dispoziției de plată din 22.04.2009, conform căreia Gunico Andrei ar fi primit de la ÎS „Agenția de Impresariat”, bani în suma de 340 000 lei, este dovedită în afara oricărui dubiu rezonabil.” făcută de instanța de apel în pct. 13.2 și 15.4 a deciziei, au fost depășite limitele învinuirii aduse (art. 325 Cod de procedură penală), de vreme ce lui Baraliuc Oleg i s-a incriminat fapta de **înscriere de către o persoană publică, în documentele oficiale a unor date vădit false, acțiune săvârșită din interes material și nu de falsificare a unor astfel de documente**, înscrierea și falsificarea, așa cum a indicat și instanța de apel în pct. 13.2. a deciziei, constituind două acțiuni distincte a componentei de infracțiune prevăzută de art. 332 Cod penal.

În al treilea rând, potrivit art. 384 alin. (3) și (4) Cod de procedură penală coroborat cu art. 414 alin. (6) Cod de procedură penală, instanța nu este în drept să-și întemeieze concluziile pe probe ce nu au fost verificate în ședința de judecată și nu au fost consemnate în procesul-verbal.

În speță, aceste prevederi au fost încălcate de vreme ce **informația nr.22/2303 din 27.04.2010 prezentată de către Serviciul Grăniceri al R. Moldova** (f. d. 134, vol. V) și **fotocopia rechizitoriului din 06.12.2010** (f.d. 40-44; 52 vol. VII), reflectate în textul hotărârii (a se vedea pct. 12 a deciziei recurate) nu au fost cercetate în ședința de judecată.

La fel, potrivit procesului-verbal al ședinței de judecată (f.d. 191, vol. IX) au fost cercetate **ordonanța de dispunere a expertizei** (f.d. 82, vol. VI) și **contractul nr. 101 dintre ÎS „Agenția de Impresariat” și Alexandru Malinin** (f.d. 37-40, vol. I), însă aceste probe nu și-au găsit reflectare în partea descriptivă a deciziei.

În continuare, Colegiul menționează și faptul că deși, în instanța de apel, a fost prezent reprezentantul părții vătămate și civile, acesta nu a fost audiat în conformitate cu prevederile art. 369 Cod de procedură penală.

În al patrulea rând, potrivit art. 100 alin. (4) Cod de procedură penală, toate probele administrate în cauza penală vor fi verificate sub toate aspectele, complet și obiectiv. Verificarea probelor constă în analiza probelor administrate, coroborarea lor cu alte probe, administrarea de noi probe și verificarea sursei din care provin probele, în conformitate cu prevederile prezentului cod, prin procedee probatorii respective, iar în conformitate cu art. 101 alin. (1) Cod de procedură penală, fiecare probă urmează să fie apreciată din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu – din punct de vedere al coroborării lor.

Aprecierea probelor este prerogativa instanței de fond și, ulterior, după caz, și a instanței de apel, atribuții pe care, în speța examinată, aceste instanțe nu le-au exercitat în conformitate cu prevederile art. 101 Cod de procedură penală.

În speță, instanța de apel în rezultatul judecării apelului, urma să cerceteze amănunțit aspectele învinuirii înaintate, în coroborare cu probele administrate, pe care urma să le aprecieze conform prevederilor art. 101 Cod de procedură penală și în concluziile sale să motiveze admiterea unor probe sau respingerea altora (art. 394 alin. (1) pct. 2) Cod de procedură penală). Însă, contrar acestor stricte prevederi legale, instanța de apel s-a pronunțat insuficient de clar asupra admisibilității sau inadmisibilității probelor administrate și cercetate, selectiv reținând conținutul unor probe la formarea concluziilor sale, fără a efectua o analiză mai amplă, ținând cont și de alte aspecte ce rezultă din conținutul ansamblului probator, precum și cele atenționate în apeluri, prezenta sau lipsa elementelor infracțiunilor incriminate lui Baraliuc Oleg, efectuând o analiză și motivare neconvingătoare a concluziilor sale, deviind de la cerințele prevăzute la pct. 8) alin. (1) art. 417 Cod de procedură penală.

În concluzie, Colegiul penal lărgit conchide, că la judecarea cauzei instanța de apel a admis erori, care nu pot fi corectate în ordinea procedurii de recurs ordinar.

Colegiul penal lărgit specifică că, pentru corectitudinea judecării prezentei cauze este important de a analiza minuțios toate probele acumulate în dosar, întrucât aprecierea probelor este unul din cele mai importante momente ale procesului penal, iar justa apreciere contribuie la elucidarea adevărului și la echitatea procedurii desfășurate pentru toate părțile la proces, or în decizia instanței de apel lipsește cu desăvârșire analiza și aprecierea probelor. Omisiunea instanței de apel de a face o analiză a probatoriului administrat, este cu certitudine o lacună care nu poate fi corectată de către instanța de recurs la această etapă a procedurilor urmând a fi înlăturată de instanța de apel, prin rejudecarea cauzei.

Așadar, erorile menționate sunt erori de drept și se încadrează în art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, deoarece se referă atât la procedura de judecare cât și de motivare a soluției adoptate de instanțele ce judecă fondul cauzei, or o hotărâre se prezumă a fi legală doar atunci când părților li se respectă, în egală măsură, drepturile și libertățile procesuale, iar instanța ierarhic-superioară este obligată să corecteze eroarea de drept (hotărârea CtEDO *Leoni versus Italia*). Lipsa de reacție a instanței de apel la eroarea de drept admisă de prima instanță cât și motivarea în contradictoriu și superficială a deciziei, se apreciază ca un viciu de judecată care afectează hotărârea adoptată și reprezintă temei legal de a o casa și a dispune rejudecarea cauzei în instanța de apel.

La noua rejudecare a cauzei, instanța de apel are obligația să înlătore erorile menționate, să țină seama de motivele expuse, care au servit temei de casare a soluției adoptate și, cu respectarea prevederilor art. 414 Cod de procedură penală, să verifice

legalitatea și temeinicia sentinței atacate prin prisma prevederilor art. art. 384-397 Cod de procedură penală, și să se pronunțe argumentat asupra tuturor motivelor invocate în cererea de apel, iar în dependență de datele obținute, să pronunțe o hotărâre legală, întemeiată și motivată, care să corespundă prevederilor art. 417 Cod de procedură penală, ținând cont de motivele expuse în pct. 10 al prezentei decizii.

11. În conformitate cu art. 435 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, Colegiul Penal lărgit

d e c i d e:

Admite recursul ordinar declarat de către avocatul Crivenco Roman în comun cu inculpatul BARALIUC Oleg, casează total decizia Colegiului Penal al Curții de Apel Chișinău din 21 iunie 2021 în cauza penală privindu-l pe **BARALIUC Oleg XXXXX** și dispune rejudecarea cauzei în aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

BARALIUC Oleg XXXXX urmează a fi eliberat imediat din penitenciar dacă a fost reținut în baza deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 21 iunie 2021 și dacă în privința acestuia nu este aplicată măsură preventivă sub formă de arest sau acesta nu execută pedeapsă penală în baza altor hotărâri judecătorești.

Decizia nu este susceptibilă de a fi atacată.

Decizia pronunțată integral la 08 aprilie 2022.

Președinte

DIACONU Iurie

Judecători

CATAN Liliana

GUZUN Ion

PLĂMĂDEALĂ Ghenadie

CRAIU Nicolae